

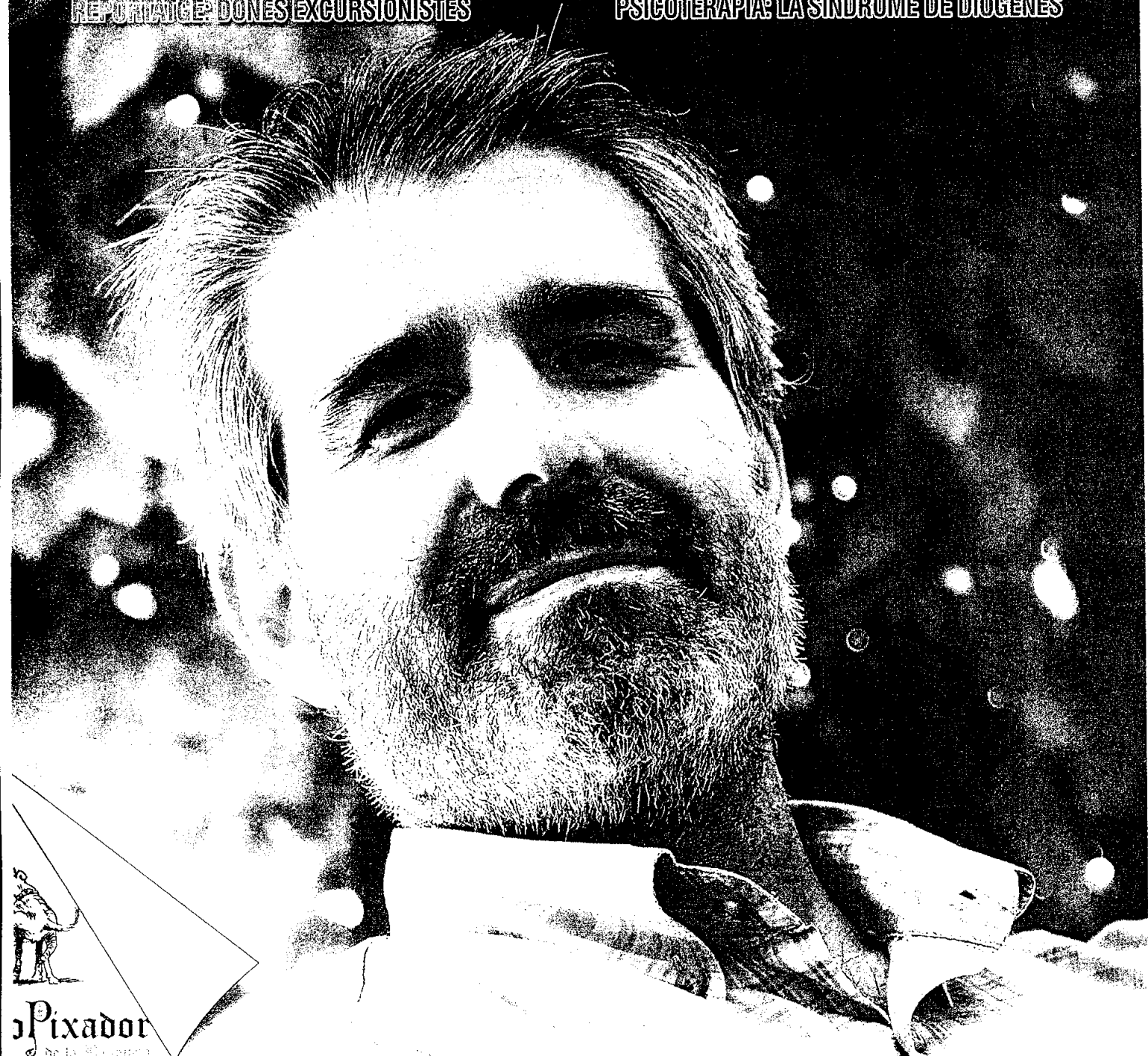
Mañana

revista

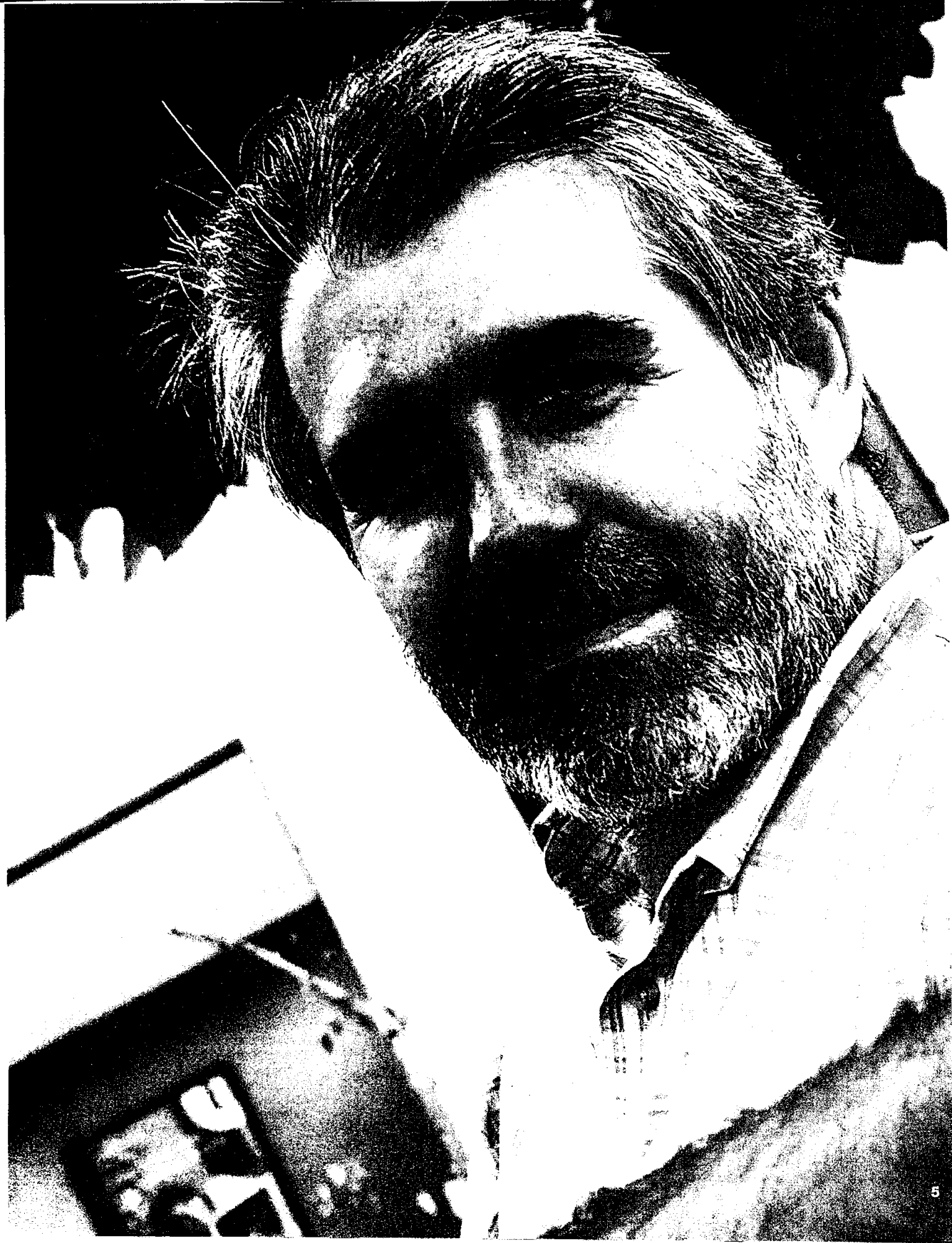
J.M. BESORA PER LA DEFENSA DEL MÓN RURAL

REPORTATGE: DONES EXCURSIONISTES

PSICOTERÀPIA: LA SÍNDROME DE DIÒGENES

Pixador
de Barcelona

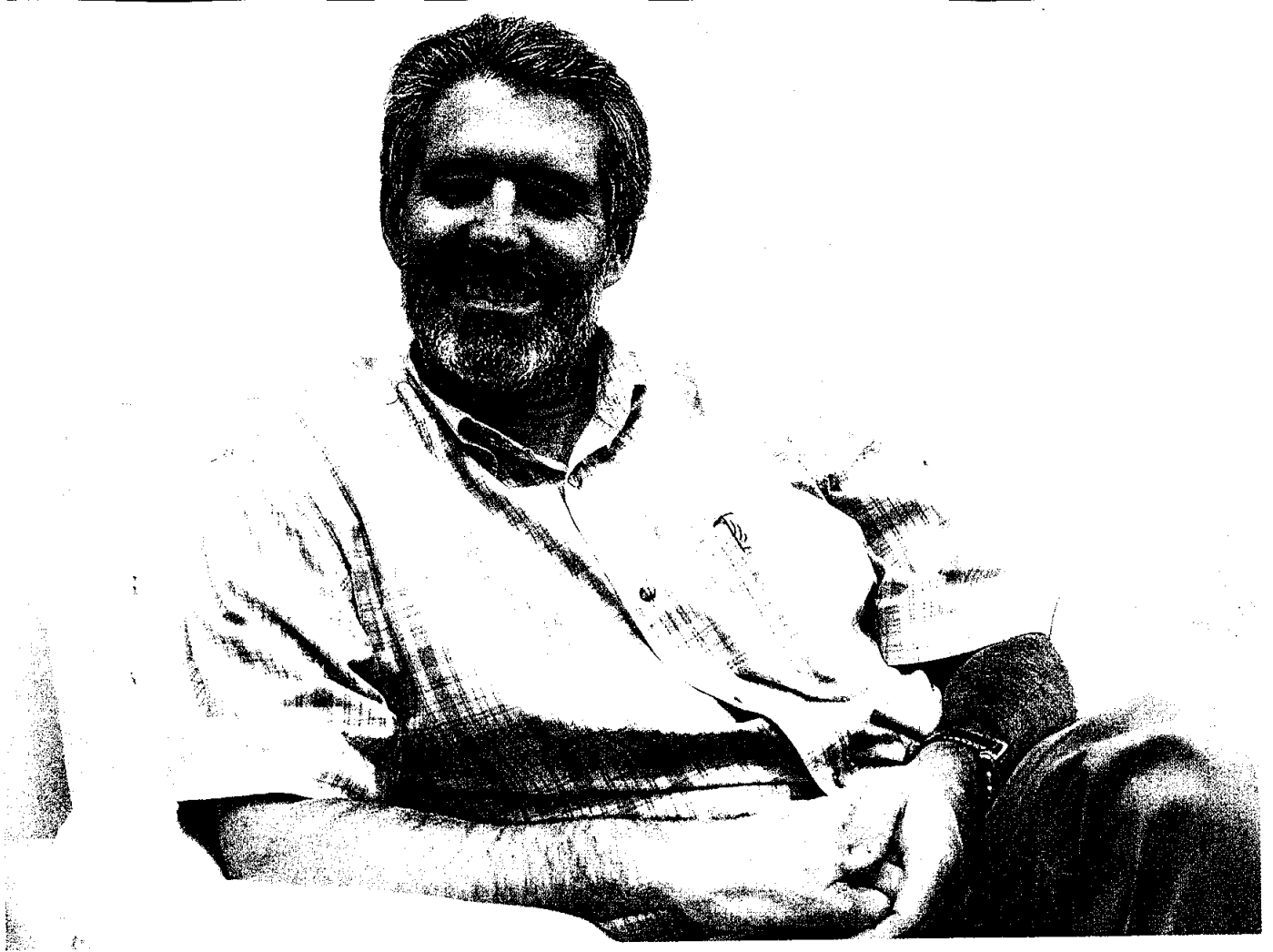
josep m. besora

TEXT: MIRIAM ALTAFULLA I NOGUÉS

FOTOS: ANNA BRESOLÍ

Aquest any se celebra a Catalunya el Congrés del Món Rural 2006 que finalitzarà el març que ve. Un Congrés que dirigeix en Josep Maria Besora, una persona que ha aconseguit mantenir-se vinculada al món de la pagesia i de l'agricultura, amb l'esperit del primer dia, per intentar millorar les condicions de les persones que viuen d'elles, i per tant, també dels consumidors finals. Un home que ens ha explicat en què consisteix el Congrés i que, d'altra banda, també ens ha mostrat com és la persona que el porta a terme. Una persona que realment creu en el que està fent, i té la voluntat de fer que les coses funcionin.

regunta.- Què és realment el Congrés del Món Rural?

Resposta.- El Congrés és una aposta del Govern. El que pretén és ser un compromís del conjunt de la societat. El Govern es pot dir que l'impulsa, però hi participa tota la societat a través de les seves organitzacions, treballadors, sindicats, associacions acadèmiques, l'administració... El que es pretén és fer un debat transversal. Tota l'actuació política, de totes les administracions en el món rural.

P.- Quins són els seus objectius?

R.- La idea és fer una anàlisi de la realitat partint del que tenim, en un context global de la mundialització de l'economia... A partir d'aquest context el que hem de fer és analitzar la realitat del món rural i fer propostes i arribar a conclusions, que serveixin després de línies d'actuació. Aquestes propostes han de sortir dels múltiples debats, i del congrés final el març que ve, i aleshores que es transformin en un compromís del govern, perquè les tirin endavant en els propers anys. El Congrés del Món Rural 2006 seria com un full de ruta.

P.- És possible el respecte i l'equilibri amb el medi ambient?

R.- No només és possible, sinó també necessari. Jo crec que el medi ambient, la percepció que en té la gent, la societat en general, ha evolucionat molt en els últims deu, vint anys. Hem passat de ser un país en el qual els temes mediambientals no interessaven a la gent,

NOM: *Josep Maria Besora*

EDAT: *49 anys*

PROFESSIÓ: *Director del Congrés del Món Rural 2006*

UNA CANÇÓ: *Qualsevol d'Eric Clapton*

UN LLIBRE: *La conxorxa dels ases, de John Kennedy Toole*

UN MENJAR: *La vedella*

jo diria que al contrari, hem passat a tenir una preocupació exagerada. Exagerada en el sentit que, de vegades, aquesta preocupació, com potser la gent no té els elements necessaris per justificar-la, es passen de voltes, i fins i tot es pot tornar en contra del poble. És a dir, el que hem de buscar és aquesta *sinceritat*. S'han de basar en actuacions sòlides, és a dir, eficients.

Per exemple, en aquests moments hi ha una discussió sobre la Xarxa Natura o les Zepas. Cal que hi hagi una Xarxa Natura 2000 i uns espais de protecció per aus per mantenir l'equilibri mediambiental. El que passa és que aquest equilibri mediambiental sempre ha de ser en relació a un equilibri social. I de vegades dóna la sensació que aquest equilibri es trenca. Es trenca amb uns objectius ambientalistes, però sense tenir en compte un entorn social necessari.

El pagès sempre ha estat un ecologista, una altra cosa és dir que no n'ha estat conscient. En conjunt, l'activitat humana al camp, amb la ramaderia, amb el conreu, l'agricultura en general, és un cuidar constantment el territori. El dibuix, el paisatge que tenim dels camps de Lleida, l'ha dibuixat l'home, l'ha dibuixat el pagès, el ramader... I aquesta és una realitat que tenim. Aquest enfrontament que tenim, que es pot percebre entre la gent ambientalista, ecologista i els ramaders no t'és sentit, és absurda, perquè tots volen el mateix. Jo crec que el Congrés del Món Rural el que ha de fer és buscar aquest equilibri, i que entre la gent més ambientalista i el món rural hi hagi un retrobament.

P.- En quin grau preocupa l'escassetat de recursos? Hi ha manca d'aigua?

R.- És evident que estem en un país en el qual l'aigua és un bé escàs, tot i això hi ha països en què encara és més escàs. No estem pas en el pitjor lloc del món. Jo crec que tenim els

recursos d'aigua suficients, si els administrem bé, suficients, per afrontar les necessitats de boca, les primeres, després per activitats econòmiques, i finalment per les necessitats de l'agricultura que és també qui més en necessita. Tot això és possible, i ningú es pot plantejar aquest debat dels recursos escassos de l'aigua. L'aigua és com els diners, sempre en falta i mai n'hi ha prou. Si tinguéssim molta aigua, és possible que encara en necessitéssim més. Jo crec que és una qüestió d'administració. I penso que l'aigua és suficient perquè l'agricultura, que és l'últim esglaó, pugui gaudir-ne.

P.- Però hi ha sistemes de rec que podrien estalviar molta aigua.

R.- Sí, es podrien fer millores per estalviar aigua, i així segurament si en podríem guanyar molta. Però això ja és més complicat perquè és qüestió d'invertir. La inversió per millorar les tecnologies dels recs antics que tenim és més cara que no pas si canviéssim els recs per un sistema nou.

P.- La pagesia avança correctament?

R.- L'agricultura està en una situació de reconversió constant. Aquest país, des dels anys 60 està en procés de canvi, passa d'una situació primària a la modernització. L'agricultura està baixant actius cada any. El que passa però és que el futur hi segueix sent, per aquelles explotacions que se sàpiguen adaptar. Ara per exemple hi ha competència de Xina, quan abans no sabíem ni que hi fessin fruita. El futur passa per modernitzar-se i oferir un bonus diferencial, que és el territori, la qualitat i la seguretat alimentària.

P.- Què s'han de dir el món urbà i rural?

R.- Avui són dos móns que estan entrelligats. El món urbà arriba a l'última casa del Pallars gràcies a una finestra que es diu televisió, hi ha un principi de costums que abans eren urbans, però que ara ja estan assumits ruralment. Però jo diria que el diferencial és sobretot la forma de viure, el tema de la mobilitat, el de la relació entre les persones... Aquests valors de relació humana i de territori és el que marca la diferència, i és una mica el que el Congrés ha de prestigiar. Sembla que avui lo modern passi per les ciutats, per l'asfalt, pel ciment... i jo crec que en el futur el tipus de modernitat hauria de passar per la ruralitat, amb uns espais amplis, amb una relació humana... Però això s'ha d'explicar i s'ha d'assumir. S'han de canviar certes percepcions negatives que hi ha del món rural, i transformar-les en positives.

P.- Quin és el paper que juguen els mitjans de comunicació?

R.- És molt important, perquè a través dels mitjans de comunicació es forma l'opinió pública de la gent. El Congrés té previst tractar temes sobre diferents àmbits, i també organitzar debats, i un d'ells amb els mitjans de comunicació. Després de plantejar-ho al Col·legi de Periodistes de Catalunya vam organitzar un grup de treball perquè es parli sobre quina és la visió que es transmet des dels mitjans sobre el món rural, el tractament que es dona sobre aquests temes. Al final està previst fer una taula rodona amb periodistes i líders d'opinió.

P.- Per què la clausura del Congrés es fa a Barcelona i no a Lleida, on sembla que hi ha més tradició?

R.- Barcelona és la ciutat de Catalunya per autonomia i Lleida és la capital agrària. Totes les accions del Congrés es fan a comarques,

excepte l'última, que es fa a Lleida. Aleshores, la decisió d'anar a Barcelona en comptes d'anar a Lleida és una decisió molt pensada, i clarament volguda. El principal objectiu del Congrés és convèncer la major part de la societat dels valors del món rural, per canviar aquestes percepcions negatives en positives, amb un seguit d'accions. Si no aconseguim amb el congrés generar debats a les ciutats, on hi ha la majoria de la gent, el Congrés només servirà per convèncer els que ja estem convençuts, per tant no té massa sentit que convencem els de Lleida, perquè nosaltres ja ho sabem, són els de Barcelona els que no ho saben, per això l'hem d'anar a fer allà.

P.- Un aspecte que preocupa i molt a la pagesia és el preu del gasoil. El Congrés donarà cabuda a aquest tema?

R.- El Congrés el que es planteja són reptes de futur. Nosaltres no debatrem els temes vius i de rabiosa actualitat, d'això se n'ha d'encarregar Unió de Pagesos, perquè tant el preu del gasoil com la situació de la vinya o el preu de la fruita, entre d'altres, són problemes que no es poden

esperar dos o tres anys en resoldre's. S'han de solucionar ara.

Vam voler conèixer una mica més a fons la persona que s'ha encarregat de dirigir el Congrés del Món Rural 2006. En Josep Maria Besora va respondre amb sinceritat i de forma oberta les preguntes sobre la seva feina i la seva personalitat.

P.- Com es va introduir en el món del sindicalisme, i per què?

R.- Bé, del 1976 fins ara han passat molts anys! Aleshores era la transició política, l'inici de la democràcia. Jo tenia 19 o 20 anys, i la motivació de canvi polític era molt important. Moltes persones van canalitzar aquesta voluntat en fer política de partit i jo la vaig canalitzar pel sindicat.

P.- "Qui no és comunista als 20 anys, no té cor. Qui ho és als 40, no té un duro". Cert o fals?

R.- Sí, té part de raó- va contestar després de fer una rialla.

P.- Com es definiria?

R.- Uff! Això té molta dificultat. Jo sóc una persona que procuro ser sempre optimista i tolerant. Crec que la tolerància és un valor essencial.

P.- En què treballa, en una feina o en una vocació?

R.- Jo he tingut la sort de fer una feina, que per mi és vocacional.

P.- Viure per treballar o treballar per viure?

R.- Viure per viure. El treball forma part del viure.

En Josep Maria va mostrar obertament que en pensava de diferents qüestions, en respondre amb la primera paraula que li va venir a la ment quan li vam dir:

P.- Sostenibilitat?

R.- Qualitat de vida.

P.- Viabilitat?

R.- Que duri!

P.- Pagesia?

R.- Benestar, m'agradaria pensar.

P.- Sindicat?

R.- Defensa.

P.- Esperança?

R.- Sempre!

